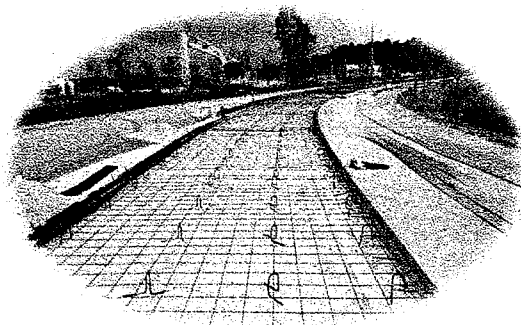
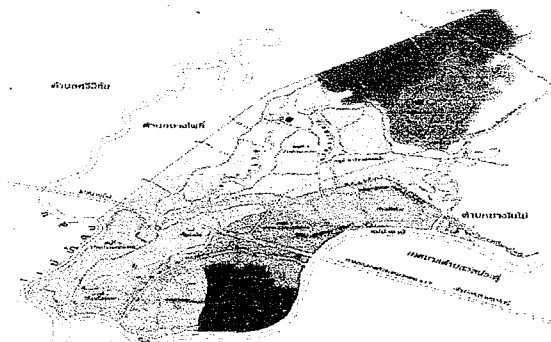

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย

.....

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยได้รับความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.(๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๔ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจในความตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๗ (๔) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. (๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุจิน ขุนปักซี่)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๗ โดยให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันแผนความต้องการอำเภอแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ตลอดจนสามารถบูรณาการแผนงาน/โครงการ/และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน จึงดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นระยะเวลาห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๗๔๖๗ เรื่อง ชักซ้อมการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓

“แผนพัฒนาท้องถิ่น หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้น สำหรับสิ้นปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้มีความหมายรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยจึงได้ดำเนินการ พิจารณาทบทวนแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาความต้องการประเด็นการพัฒนา ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับนี้ จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๗
๑. ด้านกายภาพ	
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	
๓. ประชากร	
๔. สภาพาทาสงคค	
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	
๖. ระบบเศรษฐกิจ	
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๘ - ๑๙
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๔๒ - ๑๒๔
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	
๑. การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์	
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

ตำบลคลองน้อยตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของตัวอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอ ประมาณ ๙ กิโลเมตร (ทางรถยนต์) มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ จด ตำบลบางโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศตะวันออก จด ตำบลบางไทรและตำบลบางไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศตะวันตก จด คลองพุนพิน อำเภอพุนพิน และตำบลบางโพธิ์ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี

ทิศใต้ จด แม่น้ำตาป้ออำเภอพุนพิน และตำบลวัดประดู่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของตำบลคลองน้อยมีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำ มีแหล่งน้ำธรรมชาติกระจายอยู่ทั่วไป มีแม่น้ำและลำคลองล้อมรอบหลายสาย มีเนื้อที่ทั้งตำบล ประมาณ ๑๘,๑๒๕ ไร่ หรือ ๒๙ ตารางกิโลเมตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนบริเวณใกล้ศูนย์สูตร จึงมีอากาศแบบโซนร้อน ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จากอิทธิพลของลมมรสุมทั้งสอง ทำให้ในปีหนึ่งๆ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเพียง ๒ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน จะเริ่มเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน

ฤดูฝน อยู่ในช่วงเดือน พฤษภาคม - ตุลาคม และ เดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย และดินเหนียว

๒.ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ได้จัดตั้งหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีทั้งหมด ๙ หมู่บ้าน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๓๔๘ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๘๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘๘ จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๓๔๕ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๘๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘๖ ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในตำบลคลองน้อย

ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการประชุมทุกครั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรม โครงการต่างๆ สำหรับประชาชน อีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับที่อื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๙ หมู่บ้าน หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมีผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๑ คน ๙ หมู่บ้าน รวมเป็น ๙ คน เขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยทั้งเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น ๑ เขต และเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น ๙ เขต ประชาชนในเขตตำบลคลองน้อยส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองานองค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๘๓๓ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๘๓๐ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๓๔๘ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๘๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘๘
- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๓๔๕ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๘๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘๖

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๓,๗๒๘ คน จำแนกเป็น เพศชาย ๑,๘๒๔ คน เพศหญิง ๑,๙๐๔ คน จำนวนครัวเรือน ๑,๓๓๔ ครัวเรือน จำนวนประชากรแฝง ประมาณ ๑,๐๐๐ คน

หมู่ที่	หมู่บ้าน/ชุมชน	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
๑	บ้านท้องถ่วง	๑๒๙	๑๐๗	๒๓๖	๑๐๗
๒	บ้านบางแหงแรด	๑๕๔	๑๕๓	๓๐๗	๑๑๒
๓	บ้านคลองน้อย	๒๘๘	๓๐๒	๕๙๐	๑๘๒
๔	บ้านหัวแหลม	๓๕๒	๓๖๔	๗๑๖	๒๑๙
๕	บ้านปากคลองน้อย	๒๔๖	๓๑๖	๕๖๒	๑๙๕
๖	บ้านทอนหญ้าปล้อง	๑๖๓	๑๗๑	๓๓๔	๑๕๙
๗	บ้านค้อบน	๑๖๙	๑๘๒	๓๕๑	๑๒๘
๘	บ้านดอนตะโก	๑๓๑	๑๒๒	๒๕๓	๙๑
๙	บ้านค้อล่าง	๑๙๒	๑๘๗	๓๗๙	๑๔๑
รวม		๑,๘๒๔	๑,๙๐๔	๓,๗๒๘	๑,๓๓๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน ๓๕ - ๕๕ ปี

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

โรงเรียนอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๑ แห่ง (ร.ร.บ้านทอนหญ้าปล้อง หมู่ที่๖)
 ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จำนวน ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๕)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ๑ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย (หมู่ที่ ๓)

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคลองน้อย ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ มีเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน ๔ คน
- ศูนย์บริการสุขภาพชุมชน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๕ และมีกองทุนยาและเวชภัณฑ์ประจำทุกหมู่บ้าน
- มี อสม.ครบ ทุกหมู่บ้านตามเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข

๔.๓ อาชญากรรม

ตำบลคลองน้อยไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

ตำบลคลองน้อย มีศูนย์ปฏิบัติงาน อปพร. ตั้งอยู่ที่หน่วยบริการประชาชนตำบลคลองน้อย (ป้อมตำรวจ) และมีหน่วยบริการประชาชนตำบลคลองน้อย (ป้อมตำรวจ)

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในตำบลคลองน้อย พบว่ามีผู้ที่ติดยาเสพติดน้อย เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นๆ และยังไม่มีพบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากกว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานต่างๆ ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๕. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญสามารถเดินทางติดต่อกันระหว่าง เทศบาลตำบลวัดประดู่ และอำเภอต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยสามารถเดินทางได้ทางรถยนต์ บนถนนทางหลวงหมายเลข ๔๑๗ และทางเรือ ผ่านเส้นทางแม่น้ำตาปี

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีไฟฟ้าใช้ไม่ครบทุกครัวเรือน เนื่องจากมีการก่อสร้างบ้านเรือนเพิ่มขึ้นนอกเขตพื้นที่ที่มีไฟฟ้า ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับตำบล

๕.๓ การประปา

มีประปาส่วนภูมิภาค ๙ แห่ง คือ หมู่ที่ ๑ , ๒ , ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙ (แต่มีน้ำประปาใช้ไม่ครบทุกครัวเรือน) และไม่มีบ่อน้ำตื้น บ่อบาดาล

๕.๔ โทรศัพท์

- มีโทรศัพท์บ้าน (ใช้ระบบสัญญาณไม่มีคู่สาย) หมู่บ้าน ๓ , ๔ , ๕ , ๖ , ๗ แต่ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ เพราะไม่มีช่องสัญญาณ
- หอกระจายข่าวหมู่บ้าน จำนวน ๙ แห่ง
- อินเทอร์เน็ตตำบล จำนวน ๑ แห่ง (ตั้งอยู่ที่ทำการ อบต.คลองน้อย)
- ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ไม่มีสำนักงานไปรษณีย์โทรเลข

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

อาชีพหลักของคนในตำบลคลองน้อย คือการทำสวนมะพร้าว ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการปลูกมะพร้าว กันแทบทุกครัวเรือน รายได้หลักจึงมาจากมะพร้าว อาชีพรองของคนในตำบลคลองน้อย คือ ทำสวนปาล์ม น้ำมัน การปลูกไม้ผล พืชไร่พืชผัก พืชสำคัญที่ทำรายได้ให้กับเกษตรกร ได้แก่ กระเทียม มังคุด ส้มโอ มะนาว ชมพู่ทุเรียนเงาะ กัลยัย พืชผักต่างๆ

๖.๒ การประมง

ตำบลคลองน้อย มีการประมง คือ บ่อเลี้ยงกุ้ง และ เรือตกกุ้ง หมู่ที่ ๓ และ ๘

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลคลองน้อย เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงสัตว์น้ำ การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ

๖.๔ การบริการ

ในองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีหน่วยธุรกิจน้อยมาก เนื่องจากอยู่ในเขตควบคุมของผังเมืองรวมเมืองสุราษฎร์ธานี (ประเภทชนบทและเกษตรกรรม) แต่ในช่วงปีที่ผ่านมา มีการพัฒนาความเจริญเข้ามาสู่ตำบลคลองน้อย และเริ่มมีหน่วยธุรกิจเกิดขึ้นใหม่ๆ ตามมา เช่น

- บั้มน้ำมัน	๑ แห่ง
- ร้านค้าขายของชำ	๒๕ ร้าน
- โรงงานผลิตขุยมะพร้าว	๑ แห่ง
- โกดังเก็บสินค้า	๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่๙
- โชว์รูมรถ	๑ แห่ง
- อุ้ช่อมรถ	๖ ร้าน
- ร้านขายอาหารสัตว์	๑ ร้าน
- โรงเลี้ยงสัตว์	๒ แห่ง
- ร้านค้าจำหน่ายสินค้าเพื่อการเกษตรและสารเคมี	๓ ร้าน
- ห้องเช่า	๕ แห่ง
- ร้านจำหน่ายอาหาร	๕ แห่ง
- ลานรับซื้อปาล์ม	๔ แห่ง
- โรงมะพร้าว	๘ แห่ง
- อุ้ต่อเรือ	๑ แห่ง
- ร้านเสริมสวย	๒ แห่ง
- คาร์แคร์	๒ แห่ง
- ร้านขายเครื่องตี๋ม	๒ แห่ง
- เต็นท์รถ	๓ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น โสมสเดย์ท่องเที่ยววิถีชุมชน ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้นไทรเก็บกระดูก อุตุอเรือ กลุ่มกะลา กลุ่มจักรสาน ศูนย์ฝึกลิง

๖.๖ อุตสาหกรรม

- จำนวนกิจการอุตสาหกรรม จำนวน ๔ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ธนาคาร	-	แห่ง	สถานีบริการน้ำมัน	๑	แห่ง
บริษัท	๒	แห่ง	ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	-	แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	-	แห่ง	ตลาดสด	-	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	๒๕	แห่ง	โรงฆ่าสัตว์	-	แห่ง
ซูเปอร์มาเก็ต	-	แห่ง			

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๒๔ กลุ่ม

๑. กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่ที่ ๑-๙
๒. กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางการเกษตร
๓. กลุ่มผู้ใช้ประโยชน์จากกบมะพร้าว หมู่ที่ ๓
๔. กลุ่มปรับปรุงสวนปาล์มน้ำมัน หมู่ที่ ๘
๕. กลุ่มปรับปรุงสวนปาล์มน้ำมัน หมู่ที่ ๒
๖. กลุ่มปลูกกล้วยพอลาชายใบ หมู่ที่ ๕
๗. กลุ่มแปรรูปมะพร้าวขาว หมู่ที่ ๓
๘. กลุ่มเลี้ยงปลาในบ่อดินและเลี้ยงสุกร หมู่ที่ ๙
๙. กลุ่มทำมะพร้าวขาว หมู่ที่ ๓
๑๐. กลุ่มเลี้ยงปลาในกระชัง หมู่ที่ ๓
๑๑. กลุ่มเพาะเห็ดแครง หมู่ที่ ๓

๖.๘ แรงงาน

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ ปลูกมะพร้าว ปาล์ม กระท้อน รวมทั้งปลูกข้าที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๐ ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนตำบลคลองน้อย ๙ หมู่บ้าน นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๕ โดยมีข้อมูลศาสนสถาน ดังนี้
วัด มีจำนวน ๒ วัด ได้แก่

๑. วัดบุญบันเทิง
๒. วัดธาราวดี (ดอนโก)

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีรดน้ำผู้สูงอายุ และงานจับปี๊บเดือน ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีชักพระทอดผ้าป่า ประมาณเดือน ตุลาคม
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน พฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ได้แก่ อยู่ต่อเรือ ผลิตภัณฑ์กะลา ปลาเสื่อพ่นน้ำ ขนมาจาก ลูกจากลอยแก้ว

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ผลิตของใช้พื้นที่ขึ้นใช้ในครัวเรือน ได้แก่
เครื่องจักรสาน เย็บจาก ผลิตภัณฑ์กะลา

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากแม่น้ำตาปี ซึ่งน้ำในแม่น้ำ
ลำคลองเป็นน้ำกร่อน บางช่วงน้ำมีสภาพเค็ม จึงไม่สามารถใช้อุปโภคและบริโภคได้

๘.๒ ป่าไม้ มีป่าจาก

๘.๓ ภูเขา ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยไม่มีป่าไม้น้ำตกภูเขาทะเลดังนั้น
ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของพื้นที่ตำบลคลองน้อย คือ

๑) ดิน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีดินที่มีลักษณะคุณภาพสมบูรณ์ เหมาะ
แก่การปลูกพืชหลายชนิดด้วยกัน สามารถปลูกได้ทั้งไม้ผล ไม้ยืนต้น และพืชผักเกือบทุกชนิด

๒) แหล่งน้ำ ในเขตพื้นที่ของตำบลทุกหมู่บ้านมีลำคลองและแม่น้ำไหลผ่านหลายสายมีน้ำสำหรับ
ทำการเกษตรตลอดปี มีสภาวะการขึ้นลงของน้ำตามอิทธิพลของน้ำทะเล นับเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อ
การเกษตรและใช้สอยประจำวัน แต่มีบางฤดูกาลที่เกิดน้ำท่วมในช่วงสั้นๆ ทำให้เกิดผลกระทบต่อพืชผลทาง
การเกษตรบางชนิดเสียหายบ้าง มีแม่น้ำ ๑ สาย ลำคลอง ๑๙ สาย คูส่งน้ำเข้าสวนอีกเป็นจำนวนมาก

๓) สัตว์น้ำ จากสภาพพื้นที่ล้อมรอบไปด้วยน้ำและมีแม่น้ำลำคลองเชื่อมต่อกันตลอดทำให้มีสัตว์
น้ำนา ๆ ชนิด ซึ่งเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของราษฎรในตำบล

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน อันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าวตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) อันเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ด้านความมั่นคง
๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๔. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกสารและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนมีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ดีต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำ ของการพัฒนาดลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐาน

ขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคม แห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการ เชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการ พัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทาง ปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการ ฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมี นโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาค ส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

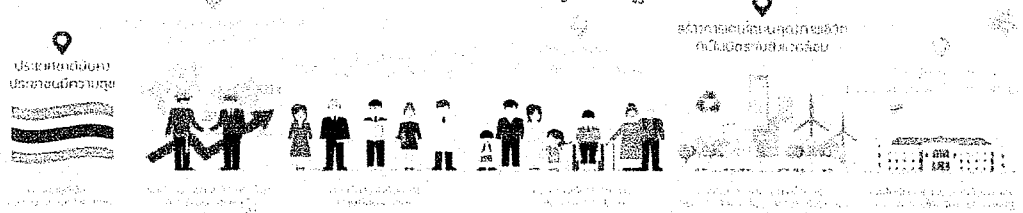
ประกาศใช้ 13 ต.ค. 2561

2

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว

ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายการพัฒนาประเทศภาพรวม

“ประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐาน ทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคคนในทุก มิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี ย่าง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้าง การเติบโตแบบคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและ ประโยชน์ส่วนรวม

ยุทธศาสตร์ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

ประกอบด้วย 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ 35 ประเด็นหลัก

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

เป้าหมาย 20 ปี

- เป้าหมายที่ 1 ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข
- เป้าหมายที่ 2 บ้านเมืองมีความมั่นคงปลอดภัยและยุติธรรม
- เป้าหมายที่ 3 กลยุทธ์ด้านความมั่นคง ความปลอดภัย และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- เป้าหมายที่ 4 ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงที่เป็นที่ยอมรับ
- เป้าหมายที่ 5 ให้ความปลอดภัยต่อประชาชนและทรัพยากร การบริหารจัดการความมั่นคงที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

- ตัวชี้วัดที่ 1 ความมั่นคงของประเทศไทย
- ตัวชี้วัดที่ 2 ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศไทย
- ตัวชี้วัดที่ 3 ความพร้อมของภาคี หน่วยงานด้านความมั่นคง และภาคีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- ตัวชี้วัดที่ 4 บทบาทของประเทศไทยในด้านความมั่นคงของประเทศไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
- ตัวชี้วัดที่ 5 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงขององค์กร

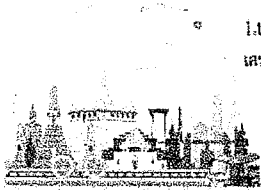
ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก

- 1 การรักษาความสงบภายในประเทศ**
 - พัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถของสถาบันที่มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม กระบวนการในสถานการณ์ฉุกเฉิน และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
 - พัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันระบอบประชาธิปไตย
 - พัฒนาและเสริมสร้างพลังความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงภายในประเทศที่มีลักษณะเฉพาะและมีความซับซ้อนในระดับประเทศและประชาคมอาเซียน
 - พัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สอดคล้องกับและรองรับการของประเด็นปัญหาคความมั่นคงที่สำคัญ
- 2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง**
 - แก้ไขปัญหาความมั่นคงในเชิงจับ
 - ติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นใหม่
 - สร้างความเป็นเอกฉันท์และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งระดับภายในและระหว่างประเทศ
 - รักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของประเทศไทยและสันติภาพในภูมิภาคและระหว่างประเทศ
- 3 พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ**
 - พัฒนาระบบราชการและบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
 - พัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาและพัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาของประชาชน ให้พร้อมป้องกันและจัดการกับภัยคุกคามและเผชิญกับภัยคุกคามได้จนได้คุณภาพและมาตรฐาน
 - พัฒนาและเสริมสร้างกลไกและกระบวนการจัดการกับภัยคุกคามที่มีประสิทธิภาพ
- 4 บูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและสหประชาชาติ**
 - เสริมสร้างและพัฒนากลไกความร่วมมือในระดับประเทศ
 - เสริมสร้างและดำเนินการให้ถึงถึงศักยภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
 - ร่วมมือทางการพัฒนาที่ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ทั่วโลก รวมถึงองค์กรภาคีและที่มีศักยภาพ
- 5 พัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบบูรณาการ**
 - พัฒนากลไกให้พร้อมต่อการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างมีประสิทธิภาพ
 - บริหารจัดการความมั่นคงให้สอดคล้องกับองค์ความรู้และศักยภาพของประเทศไทย
 - พัฒนากลไกและองค์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จากอำนาจความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

2

เป้าหมาย 20 ปี

- 1. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- 2. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

- ตัวชี้วัดที่ 1 รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
- ตัวชี้วัดที่ 2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน
- ตัวชี้วัดที่ 3 การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- ตัวชี้วัดที่ 4 ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก

1 การเกษตรสร้างมูลค่า

- ผลิตและแปรรูปสินค้า ส่งเสริมการค้าวัตถุดิบพืชไร่และปศุสัตว์คุณภาพสูงของเมืองมาเชื่อมโยงกับภาคการผลิต
- ส่งเสริมการผลิตไม้พุ่มไม้ประดับสวนพฤกษศาสตร์ และพืชสวนดอกไม้
- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงจากสวนเกษตร ฐานบริการชาวต่างชาติ
- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงจากสวนเกษตร ฐานบริการชาวต่างชาติ
- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงจากสวนเกษตร ฐานบริการชาวต่างชาติ

3 สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

- ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ
- ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- ท่องเที่ยวเชิงสันทนาการ ความงาม และแหล่งมรดกโลก
- ท่องเที่ยวเชิงวิทยาศาสตร์
- ท่องเที่ยวเชิงนิเวศวิทยา

5 พัฒนาเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ผู้ประกอบการยุคใหม่

- การสนับสนุนผู้ประกอบการอิสระ
- การสนับสนุนผู้ประกอบการใหม่
- การสนับสนุนผู้ประกอบการ
- การสนับสนุนผู้ประกอบการ
- การสนับสนุนผู้ประกอบการ

2 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- อุตสาหกรรมชีวภาพ
- อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

4 โภจรสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

- การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- การสร้างเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
- การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

2

เป้าหมาย 20 ปี

- 1. คนไทยเป็นต้นคิด คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
- 2. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

- ตัวชี้วัดที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- ตัวชี้วัดที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ตัวชี้วัดที่ 3 การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 7 ประเด็นหลัก

1 ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

- การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมการมีจิตสำนึกสาธารณะ
- การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมการมีจิตสำนึกสาธารณะ
- การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมการมีจิตสำนึกสาธารณะ
- การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมการมีจิตสำนึกสาธารณะ

3 ปรับปรุงระบบการศึกษา ส่งเสริมและยกระดับคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต

- การปรับปรุงและยกระดับคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- การปรับปรุงและยกระดับคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- การปรับปรุงและยกระดับคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- การปรับปรุงและยกระดับคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต

5 เสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี

- การส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- การส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- การส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- การส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี

2 พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

- พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

4 ครอบคลุมถึงหญิงปัญญาอ่อนและผู้พิการทุกประเภท

- ครอบคลุมถึงหญิงปัญญาอ่อนและผู้พิการทุกประเภท
- ครอบคลุมถึงหญิงปัญญาอ่อนและผู้พิการทุกประเภท
- ครอบคลุมถึงหญิงปัญญาอ่อนและผู้พิการทุกประเภท

6 สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

7 เสริมสร้างศักยภาพทางสังคมในการสร้างคุณค่าทางสังคม

- เสริมสร้างศักยภาพทางสังคมในการสร้างคุณค่าทางสังคม
- เสริมสร้างศักยภาพทางสังคมในการสร้างคุณค่าทางสังคม
- เสริมสร้างศักยภาพทางสังคมในการสร้างคุณค่าทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

เป้าหมาย 20 ปี

- 1 สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกระดับ
- 2 กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพื่อความเสมอภาค
- 3 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการที่ตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคนคุณภาพ

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

- ตัวชี้วัดที่ 1 ความแตก่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
- ตัวชี้วัดที่ 2 ความก้าวหน้าของการพัฒนา
- ตัวชี้วัดที่ 3 ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในทางเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- ตัวชี้วัดที่ 4 คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก

1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกระดับ

- จัดโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- ปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมธุรกิจ
- กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- พัฒนาศักยภาพและคุ้มครองผู้บริโภค (ได้แก่แรงงานที่มีคุณภาพและความเจริญรุ่งเรืองที่มีความปลอดภัยในการทำมาหากิน)
- ส่งเสริมทั้งระบบกับหลักสิทธิของบุคคลและสหกรณ์คนทุกช่วงวัย บูรณาการและทุกภาคส่วน
- ส่งเสริมการสังคมและเมืองที่เป็นมิตรกับคนทุกวัยและกลุ่มคนทุกวัยและกลุ่มคนทุกวัยและกลุ่มคนทุกวัย
- ส่งเสริมความเป็นธรรมในทางเข้าถึงบริการสุขภาพ การศึกษา โอกาสและการเข้าถึงรัฐสวัสดิการให้ได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุม
- ส่งเสริมความเป็นธรรมในทางเข้าถึงระบบการดูแลสุขภาพอย่างทั่วถึง

3 การเสริมสร้างพลังทางสังคม

- สร้างสังคมเข้มแข็งทั้งปวง ในทศวรรษใหม่ และยึดคุณธรรม
- การยอมรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน
- ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างเศรษฐกิจ
- สนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่งทางสังคมและวัฒนธรรม
- สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการเข้าถึงสังคมยุคดิจิทัล

2 การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

- พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีสู่ภูมิภาค
- กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของระดับภูมิภาคจังหวัดให้มีทิศทาง
- จัดระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเจริญเติบโตของสังคมเมืองที่มีคุณภาพและปลอดภัยที่สามารถลดความเหลื่อมล้ำ
- ส่งเสริมและแนวโน้มนโยบายขยายตัวเศรษฐกิจเมืองในวงกว้าง
- จัดโครงสร้างและเชิงกลยุทธ์การเชื่อมโยงบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อกระจายบทบาทและภารกิจบริหารงานในระดับจังหวัด ครอบคลุมจังหวัด
- สนับสนุนการพัฒนาบ้านต้นแบบชุมชนคุณภาพสูง เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- พัฒนาศักยภาพแรงงานท้องถิ่น

4 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการที่ตนเองและบริหารจัดการตนเอง

- ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการความเครียด สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
- เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพัฒนาตนเองและการพึ่งพาตนเอง
- ส่งเสริมความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
- สร้างภูมิคุ้มกันภาวะปัญหาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย 20 ปี

- 1 ลดค่าเฉลี่ยดัชนีการกระจายรายได้ สัมประสิทธิ์จีนคิง และดัชนีการปล่อยคาร์บอนฟุตพริ้นท์ต่อหัวของประเทศไทย
- 2 เพิ่มพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนและวิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนและวิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทางนวัตกรรมและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมของระบบนิเวศ
- 4 กระจายความเจริญเติบโตทั้งด้านพัฒนาการด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และวิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

- ตัวชี้วัดที่ 1 ค่าเฉลี่ยดัชนีการกระจายรายได้
- ตัวชี้วัดที่ 2 สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนต่อพื้นที่ทั้งหมด
- ตัวชี้วัดที่ 3 พื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้นต่อหัวของประชากร
- ตัวชี้วัดที่ 4 ปริมาณเงินลงทุนในวิจัยและพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 6 ประเด็นหลัก

1 สร้างการเติบโตอย่างมีเสถียรภาพบนฐานนวัตกรรม

- เพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์จากนวัตกรรมให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านนวัตกรรมและนวัตกรรมในทุกระดับ
- สนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- สนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- สนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- สนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3 ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

- จัดทำและดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านพลังงาน
- มีมาตรการด้านพลังงานที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านพลังงาน
- มีมาตรการด้านพลังงานที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านพลังงาน
- มีมาตรการด้านพลังงานที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านพลังงาน
- มีมาตรการด้านพลังงานที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านพลังงาน

5 พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2 สร้างการเติบโตอย่างมีเสถียรภาพบนฐานนวัตกรรม

- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4 พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาระบบนิเวศเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

6 กระจายความเจริญเติบโตทั้งด้านพัฒนาการด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และวิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- กระจายความเจริญเติบโตทั้งด้านพัฒนาการด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และวิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- กระจายความเจริญเติบโตทั้งด้านพัฒนาการด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และวิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- กระจายความเจริญเติบโตทั้งด้านพัฒนาการด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และวิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- กระจายความเจริญเติบโตทั้งด้านพัฒนาการด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และวิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- กระจายความเจริญเติบโตทั้งด้านพัฒนาการด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และวิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ 2

เป้าหมาย 20 ปี

1. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และโปร่งใส มีประสิทธิภาพและผลงานที่โดดเด่น
2. ประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
3. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง หรือปรับเปลี่ยนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
4. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปกป้องการทุจริตและประพฤติมิชอบ
5. หน่วยงานราชการมีความเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ

ตัวชี้วัดเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่ 1	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
ตัวชี้วัดที่ 2	ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
ตัวชี้วัดที่ 3	ระดับความโปร่งใส การทุจริตประพฤติมิชอบ
ตัวชี้วัดที่ 4	ความเสมอภาคในระบบราชการยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 6 ประเด็นหลัก

<p>1 ภาครัฐมีเอกภาพของวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และโปร่งใส มีประสิทธิภาพและผลงานที่โดดเด่น</p> <ul style="list-style-type: none"> • การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นต้นแบบในระดับภูมิภาค • ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ 	<p>3 ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง หรือปรับเปลี่ยนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง • ภาครัฐสามารถปรับตัวในภาคพัฒนาประเทศ • ส่งเสริมการขยายตัวและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ 	<p>5 บุคลากรภาครัฐมีจิตสำนึกและคุณธรรม มีวินัยและโปร่งใส</p> <ul style="list-style-type: none"> • ภาครัฐมีการบริหารจัดการที่มีคุณธรรมและคุณธรรม • บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในการปฏิบัติงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และไม่กระทำความผิดทางวินัย 	<p>7 ภาครัฐมีเอกภาพของวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และโปร่งใส มีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และโปร่งใส</p> <ul style="list-style-type: none"> • ภาครัฐมีเอกภาพของวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และโปร่งใส • มีคุณธรรมและคุณธรรม • ภาครัฐมีเอกภาพของวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และโปร่งใส
<p>2 ประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส</p> <ul style="list-style-type: none"> • ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และโปร่งใส • ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ 	<p>4 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปกป้องการทุจริตและประพฤติมิชอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ภาครัฐมีความโปร่งใส ปกป้องการทุจริตและประพฤติมิชอบ • ภาครัฐมีความโปร่งใส ปกป้องการทุจริตและประพฤติมิชอบ 	<p>6 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปกป้องการทุจริตและประพฤติมิชอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ภาครัฐมีความโปร่งใส ปกป้องการทุจริตและประพฤติมิชอบ • ภาครัฐมีความโปร่งใส ปกป้องการทุจริตและประพฤติมิชอบ 	<p>8 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปกป้องการทุจริตและประพฤติมิชอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ภาครัฐมีความโปร่งใส ปกป้องการทุจริตและประพฤติมิชอบ • ภาครัฐมีความโปร่งใส ปกป้องการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมาย การพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาโลกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานระบบสวัสดิการและกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐโดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ

(ก) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(ข) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(ค) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร การวิจัยและการพัฒนา

(ง) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนานคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้ มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

เป้าหมาย

๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท และ ๓๐๑,๑๙๙ บาทต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๒.ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก่อนที่จะมีการประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นแผนหลัก เพื่อเป็นกรอบในการวางแผนปฏิบัติราชการและแผนในระดับปฏิบัติต่างรวมถึงการจัดทำคำขอ งบประมาณรายจ่ายประจำปีให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในอดีตที่ผ่านมา จึงมีลักษณะครอบคลุมประเด็นการพัฒนาประเทศในทุกมิติอย่างรอบด้าน (Comprehensive Plan) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทุกระดับสามารถเชื่อมโยงภารกิจและดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติราชการและคำขอ งบประมาณให้เชื่อมโยงสนับสนุนเป้าหมายของแผนฯ การพัฒนาประเทศภายใต้กรอบแผนพัฒนาฯ ที่ผ่านมา จึงให้ความสำคัญกับมิติการพัฒนาประเทศทุกด้านอย่างเท่าเทียมและสมดุลกัน โดยจุดเน้นของแต่ละ ยุทธศาสตร์การพัฒนามุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายของมิติการพัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อมุ่งหมายให้การ บรรลุผลตามเป้าหมายของแผนพัฒนาแต่ละมิติในท้ายที่สุดจะบูรณาการผลรวมที่เกิดขึ้นและทำให้ประเทศ บรรลุเป้าหมายในภาพใหญ่ภายใต้แผนฯ ที่กำหนดขึ้นได้

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
 สิ่งที่ต้องทำ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

๑. เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง ๔ ด้าน และหมุดหมาย มีดังนี้

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- มีการปรับโครงสร้างให้มีผลิตภาพและผลตอบแทนสูง
- เกษตรกรเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย
- มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เหมาะสม อาทิ แหล่งน้ำ และระบบโลจิสติกส์
- เทคโนโลยีชีวภาพได้รับการวิจัยและพัฒนา อย่างต่อเนื่อง ๔๐

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยวที่เน้น คุณค่าและความยั่งยืน

- มีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า และความยั่งยืน
- มีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ กิจกรรมหลากหลาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว คุณภาพ
- รายได้จากการท่องเที่ยวกระจายสู่เมืองรอง ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิต ยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

- มีการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรม และทักษะแรงงาน อย่างต่อเนื่อง
- ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศเพิ่มขึ้น และมีสถานีอัดประจุไฟฟ้าที่เพียงพอ และครอบคลุม
- มีมาตรการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบและแผนรองรับการเปลี่ยนผ่านที่ชัดเจน

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

- มีชื่อเสียงในการให้บริการทางการแพทย์ขั้นสูง โรคเฉพาะทาง บริการความงาม และการส่งเสริมสุขภาพ
- ลงทุนวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูง
- ระบบสาธารณสุขมีคุณภาพ สามารถจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอและเหมาะสม ต่อผู้รับบริการจากทั้งในและต่างประเทศ

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

- กฎระเบียบ กระบวนการนำเข้าส่งออก และข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริม ศักยภาพ
- เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์

- โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งในอาเซียนไร้รอยต่อ ผู้ประกอบการมี

ศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิต อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และบริการดิจิทัลของอาเซียน

- เทคโนโลยีความรู้และนวัตกรรม ทั้งซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

- มีโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยแวดล้อมที่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจด้านดิจิทัล

- มีระบบเฝ้าระวังและป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์ประชาชนมีทักษะทางดิจิทัล

๒. สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

- การแข่งขันเปิดกว้างและเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำระหว่าง SMEs และธุรกิจขนาดใหญ่

- SMEs มีศักยภาพสูง สามารถพัฒนา และใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

- SMEs มีบทบาทในภาคการส่งออก สามารถเชื่อมโยงกับ GVCs

- วิสาหกิจเพื่อสังคมขยายตัว และวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองหลัก ของภูมิภาคที่มีความเจริญ ทางเศรษฐกิจ ทันสมัยและน่าอยู่

- ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ลดลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและบริการสาธารณะ มีการพัฒนา เศรษฐกิจตามศักยภาพ

พื้นที่ และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท

- พื้นที่เศรษฐกิจ/เมืองหลักมีโครงสร้างพื้นฐาน ที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม
- อปท. ชุมชน ภาคเอกชนในพื้นที่ มีศักยภาพและบทบาทในการพัฒนาพื้นที่และเมือง ๔

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม

- คนจนข้ามรุ่นลดลง จากมาตรการช่วยเหลือ แบบมุ่งเป้า และฐานข้อมูลที่สามารถระบุคนจน และปัญหา
- นโยบายการเงินการคลังและกฎหมายส่งเสริม การกระจายรายได้
- ทุกกลุ่มคนสามารถเข้าถึงดิจิทัลได้อย่างทั่วถึง
- เด็กยากจนสามารถเข้าถึงการศึกษา ในระดับที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ
- ความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม

๓. วิถีชีวิตที่ยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- ชยะและน้ำเสียได้รับการจัดการที่ถูกต้องและหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์มากขึ้น
- พลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลัก สำหรับการผลิตไฟฟ้าของประเทศ
 - ผลิตรถยนต์ที่มาจากวัสดุเหลือใช้และปล่อยคาร์บอน ในปริมาณต่ำได้รับการสนับสนุน ทั้งในด้านการพัฒนานวัตกรรมการผลิต และการจูงใจผู้บริโภค

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยง และผลกระทบจาก ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ

- พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยสูงได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงที่ลดลง
- ป่าและพื้นที่ชุ่มน้ำได้รับการอนุรักษ์
- ระบบการจัดการภัยในทุกระดับได้รับการปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น
- เป้าหมายการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเป็นส่วนหนึ่งของการ วางแผนพัฒนาพื้นที่
- ทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการรับมือกับภัยธรรมชาติ

๔. ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

- ระบบการศึกษามีคุณภาพ สามารถพัฒนาทักษะสำคัญ และเอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- สถาบันอุดมศึกษาปรับบทบาท ให้สามารถพัฒนาทุนมนุษย์ในทุกช่วงวัย
- กลไกการพัฒนาฝีมือมีคุณภาพ ทันสมัย ได้มาตรฐาน
 - นโยบายการจัดการกำลังคนภายใต้สังคมสูงวัยมีความชัดเจน และระบบฐานข้อมูล การจัดการกำลังคนมีประสิทธิภาพ

- สถาบันทางสังคมเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

- ภาครัฐบูรณาการ เป็นเอกภาพ
- โครงสร้างภาครัฐมีความยืดหยุ่น และมีความยั่งยืนทางการคลัง
- การบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะปรับปรุงรูปแบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ
- กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการภาครัฐทันสมัย สนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ
- ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและติดตามตรวจสอบการพัฒนาประเทศ

๑๓ หมายเหตุ สู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน

- หมายเหตุที่ ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมายเหตุที่ ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
- หมายเหตุที่ ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า
- หมายเหตุที่ ๔ การแพทย์และสุขภาพแบบครบวงจร
- หมายเหตุที่ ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์
- หมายเหตุที่ ๖ อีเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล
- หมายเหตุที่ ๗ SMEs วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เติบโตอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน
- หมายเหตุที่ ๘ พื้นที่และเมืองมีความเจริญ ทันสมัย และน่าอยู่
- หมายเหตุที่ ๙ ความยากจนข้ามรุ่นลดลง และความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม
- หมายเหตุที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมายเหตุที่ ๑๑ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- หมายเหตุที่ ๑๒ กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมายเหตุที่ ๑๓ ภาครัฐสมรรถนะสูง

๓.) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยง การพัฒนา กับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควร พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียง ของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุน กับภูมิภาคอื่น ของโลก”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
๒. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพารา และปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่มูลค่าและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม
๔. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก
๕. เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและ สร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคได้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา**ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
แนวทางการพัฒนา**

๑. ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ โดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบ การป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์ เช่น ศูนย์บริการ การแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและ ส่งเสริมการตลาด สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒. พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงพิธีตรวจคนเข้าเมือง ของผู้โดยสารเรือสำราญ การกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและเตรียมความพร้อมรองรับ เหตุ ฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท้องถิ่น เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนาด้านอาหาร เป็นต้น

๓. พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทนการพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัยภัยพิบัติและการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย

๔. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ที่มีชื่อเสียง อาทิ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวงจังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงทั้งด้านตะวันตกและตะวันออกของภาค และเขต The Royal Coast ของภาคกลาง โดยการพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ ดูแลและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยวจัดกิจกรรมส่งเสริม การท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว ที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราชเมืองเก่า จังหวัดสงขลา และตะกั่วป่า จังหวัดพังงา) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ผลิตภัณฑ์ Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะแหล่งท่องเที่ยวและระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิด

ของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบการสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ

๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวของชุมชน ยกกระตือรือร้นให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่าย การท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่างๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ ของประเทศ แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น ยางรองหมอนรองรถไฟ และยางรองคอกสะพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ได้อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบ การบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนดมาตรฐานราคาน้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา

๓. พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง ยาสมุนไพรเวชสำอาง ผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็ง สถาบันเกษตรกร แนวทางการพัฒนา

๑. ยกกระตือรือร้นการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังข์หยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าวทุเรียน มังคุด ส้มโอ) และ ปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงและได้มาตรฐานส่งออก โดยการส่งเสริมและสนับสนุน การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูกพืช การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้าง

มูลค่าเพิ่ม รวมทั้ง ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (zoning) ส่งเสริมการประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒. ยกกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุมและเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึงการพัฒนากระบวนการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้ง ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพาราปาล์มน้ำมันและไม้ผล หรือพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสมให้ผลผลิตต่ำ ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผักรวมทั้งพืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการเพิ่มคุณภาพการเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตรผสมผสาน

๔. ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกรและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบรวมทั้งสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง ยกกระดับสินค้าและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขัน เชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์ สร้างความเชื่อมโยงธุรกิจชุมชนและ SME ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Start up และส่งเสริมการพัฒนา ตามแนวทางประชารัฐ

๕. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานปัจจัยการผลิตทางการเกษตรของภาค เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืนอาทิ พื้นที่ป่าที่เป็นแหล่งต้นน้ำ ดิน แหล่งน้ำ ชายฝั่ง รวมทั้งพื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนในการป้องกันอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติรวมทั้งการวางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนากันนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว เชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าขุน-พังงา-พุนพิน-ดอนสัก สายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ รวมทั้งเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคให้เป็นเมืองนำอยู่สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๒. พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมารีนาให้มีมาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวทาง ทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย)

๓. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา หาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟฟ้าทางคู่ชุมพรสุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดาพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนาและ ปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ พัฒนาและปรับปรุงสนามบิน นานาชาติ และสนามบินภายในประเทศ พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒ -หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์- บัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้าจากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นและลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศทางทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและ ติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยี มาใช้ในการจัดทำระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำเพื่อแก้ไข ปัญหาภัย แล้ง และอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราชรวมทั้งจัดหาน้ำเพื่อชุมชนชนบท และน้ำ เพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำ และการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอ เพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการและลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุ เหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน

การดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุน ในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัย ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รมรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริม และเข้มงวดการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่น และชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลักวิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อม และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษี และมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพ โครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยฝั่งอันดามัน-ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจ ด้านตะวันตกของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่องไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล และศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนอง และการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร-ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้เป็น Western Gateway

๒. พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนองเมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลของ จังหวัดชุมพรกับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางทางการท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่าง ๆ ของจังหวัด ระนอง และประเทศเมียนมา

๓. พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริม การวิจัย และพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์มในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ ผ่านการสร้างร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถาบันการศึกษากำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ฐานชีวภาพที่ชัดเจน เพื่อดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

๔. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้น กรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และ ส่งเสริม

วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนา แหล่งการเรียนรู้และ การท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มีกรวางผังเมือง และระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ทันสมัย

แผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย “ศูนย์กลางการเกษตร การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวนานาชาติ โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน และสังคมคุณภาพ”

นิยามเป้าหมาย

ศูนย์กลางการเกษตร	หมายถึง เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรที่เกี่ยวข้อง ที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การประมง ปศุสัตว์ ทั้งด้านการผลิต แปรรูป การตลาด เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ รวมถึงการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ และการพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร
การค้า การลงทุน	หมายถึง เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน ด้านการบริหารจัดการ การตลาดในสินค้า และบริการอย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุน ระหว่างประเทศ
ศูนย์กลางการท่องเที่ยวนานาชาติ	หมายถึง การมีความโดดเด่นสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวระดับนานาชาติและความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์	หมายถึง การมีระบบคมนาคมที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ และการพัฒนาระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ และพลังงาน เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุน การพัฒนาต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	หมายถึง การพัฒนาในทุกด้านของกลุ่มจังหวัด จะต้องไม่สร้างปัญหาต่อทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนา การอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อป้องกัน และการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีอยู่
สังคมคุณภาพ	หมายถึง การดำเนินภารกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในประเด็น ยุทธศาสตร์ต่างๆ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็น แนวทาง และคงอัตลักษณ์ของความเป็นไทย ความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมถึงพัฒนาวัฒนธรรม เพื่อมุ่งสู่การเป็นสังคมคุณภาพ ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์รวม

๑. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

๒. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น

๓. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

๔. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด

๕. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และสภาพสังคมที่ดี

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑ เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิต และแปรรูปยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ ผล สมุนไพร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่	-ผลิตภัณฑ์มวลรวม กลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น ๒ % จาก ค่าฐาน	๘๗,๘๐๓ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)	๐.๕ %	๑.๐ %	๑.๕ %	๑.๘ %	๒%
	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น ๖% จากค่าฐาน	๖๐,๖๑๓ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)	๓ %	๔%	๕%	๖ %	๖%
๒. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) การค้า การลงทุน เพิ่มขึ้น ๒% จากค่าฐาน	๔๐๑,๘๐๓ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)	๐.๕ %	๑.๐ %	๑.๕ %	๑.๘ %	๒ %
๓. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว นานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลาย ของรูปแบบการ ท่องเที่ยว	ร้อยละของรายได้จาก การท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ๑๐% จากค่าฐาน	๑๐๑,๐๓๓ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๔-๕๘)	๗ %	๗%	๘%	๘%	๑๐%
๔. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบ โลจิสติกส์ที่มีศักยภาพ ในการรองรับการ พัฒนาด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บ สินค้า และการ คมนาคมเพิ่มขึ้น ๑๐ % จากค่าฐาน	๒๐,๘๓๐ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)	๔ %	๖ %	๘ %	๑๐ %	๑๐%
๕. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และสภาพสังคมที่ดี	- ผลิตภัณฑ์ มวลรวมกลุ่มจังหวัด ที่แท้จริง (GPP) สาขา การบริการด้าน สุขภาพ และสังคม เพิ่มขึ้น ๑๓% - สถานการณ์การ กัดเซาะชายฝั่งทะเล ของกลุ่มจังหวัดลดลง ๔% จากค่าฐาน	๘ ,๕ ๒ ๓ ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)	๑๐%	๑๑%	๑๒%	๑๓%	๑๓%

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑ การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาด และ การบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาด ในสินค้า และบริการอย่างครบวงจร ที่เชื่อมโยง การค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๔ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๕ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดสุราษฎร์ธานี “เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข” ยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตสินค้าทางการเกษตร ปศุสัตว์และประมงที่มีคุณภาพ โดยมิมีแนวทางการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรสู่ความมั่นคงและยั่งยืน พัฒนาปศุสัตว์ประมง อย่างเป็นระบบตามมาตรฐาน

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทุกมิติโดยมีแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดให้มีคุณภาพมาตรฐานระดับอาเซียน และการพัฒนาจังหวัด เป็นแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่รู้จักระดับโลก

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคทั้งจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดโดยใช้พื้นฐานดิจิทัล โดยมีแนวทางการใช้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาค

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิตเพื่อให้ความสมบูรณ์เพื่อ สังคมน่าอยู่ โดยมีแนวทางการพัฒนาประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและดำรงชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง พัฒนาคอบครัว ชุมชนและสังคมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตประชาชนดำรงชีวิตตามแบบอย่างผู้นำที่ดีของจังหวัด

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้ฐาน เกษตรและท่องเที่ยวมาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางการพัฒนาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ป่าต้นน้ำ ให้ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูให้มีความอุดมสมบูรณ์ควบคู่กับการส่งเสริมสนับสนุนปลูกป่าไม้เศรษฐกิจ ชุมชน เพิ่มศักยภาพ อปท.ให้สามารถจัดการขยะในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำ และ แหล่งน้ำธรรมชาติให้ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์(Strategic Issues) ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร และการพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและ ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี						แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕	
๑. การเพิ่มศักยภาพ การแข่งขันภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการพลังงาน	๑.๑ เพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตรและ อุตสาหกรรมเกษตร	๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด (GPP) ภาค เกษตร (ร้อยละ ๑/ปี)	ค่าเป้าหมาย ๔๗,๒๖๖ ล.บ. ให้ข้อมูล GPP ปี๒๕๖๐ เป็นฐาน	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑.๑.๑ พัฒนาภาคการผลิตและ อุตสาหกรรม ยางพารา และปาล์ม น้ำมันแบบ ครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่ม มูลค่าและ ศักยภาพใน การแข่งขัน
		๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด (GPP) สาขา อุตสาหกรรม (ร้อยละ ๐.๕ /ปี)	ค่าเป้าหมาย ๒๕,๐๑๐.๖๓ ล.บ. ให้ข้อมูล GPP ปี๒๕๖๐ เป็นฐาน	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๑.๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนา ยกระดับมาตรฐาน สินค้า เกษตร (พืช,ประมง,ปศุสัตว์)
		๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการผลิตพลังงาน ทดแทน (ร้อยละ ๐.๕/ ปี)	ค่าเป้าหมาย ๑๓๓.๔๓ MW	N/A	N/A	N/A	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๑.๓.๑ ส่งเสริมและการพัฒนาการใช้พลังงาน อย่างมี ประสิทธิภาพ และพลังงาน ทดแทน
๒. การส่งเสริม อุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	๒.๑ สร้างเศรษฐกิจด้วย อุตสาหกรรม บริการ การท่องเที่ยวและระบบ โลจิสติกส์	๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๕/ ปี)	ค่าเป้าหมายในปี๖๔ (๑๑๕,๘๑๒.๖ ล.บ) โดยใช้ ตัวเลขจากฐาน ปี๖๓	๑๐	๑๐	๑๐	๕	๕	๗	๒.๑.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรม การท่องเที่ยวอัน เป็นเอกลักษณ์ จังหวัดให้ตอบรับ กระแสการท่องเที่ยว โลก ๒.๑.๒ บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้ มีประสิทธิภาพปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย และ ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี						แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕	
๒. การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (ต่อ)	๒.๑ สร้างเศรษฐกิจด้วยอุตสาหกรรมบริการ การท่องเที่ยวและระบบโลจิสติกส์	๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๕/ ปี)	ค่าเป้าหมายในปี๖๔ (๑๑๕,๘๑๒.๖ ลบ) โดยใช้ ตัวเลขจากฐาน ปี๖๓							นำไปสู่ความ ยั่งยืน ๒.๑.๓ พัฒนาบุคลากรด้าน การบริการ และการท่องเที่ยวให้ มีคุณภาพ มาตรฐาน ๒.๑.๔ เพิ่มขีดความสามารถ ในการประชาสัมพันธ์ การตลาด ของภาคเอกชน และเครือข่าย การท่องเที่ยว
๓. การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน		๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง และการคมนาคม (ร้อยละ ๓ ปี)	ค่าเป้าหมาย ๗,๒๙๔ ลบ.) ใช้ฐานข้อมูล ของ GPP ปี ๖๐	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓.๑.๑ พัฒนาโครงข่าย คมนาคมขนส่งและ ศูนย์โลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจ ภูมิภาค
๔. การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิต ที่ดีและมีศักยภาพ ในการแข่งขัน	๓.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนสู่สังคม เป็นสุข	๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เสพยา เสพติดได้รับการบำบัด ในทุกระบบ (ร้อยละ ๒๐/ปี)	(ค่าเป้าหมาย ๒,๐๐๐ คน) โดยใช้ฐานปี ๒๕๖๑	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐	๔.๑.๑ เพิ่ม ประสิทธิภาพ การรักษาความปลอดภัย พื้นที่ ที่ท่องเที่ยว นานาชาติ และชุมชน
		๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนระดับเฝ้าระวัง ใน การแพร่ระบาดของเสพติดต่อจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐/ ปี)	ค่าเป้าหมาย ๕๗๑ หมู่บ้าน/ ชุมชน โดยใช้ ฐานปี๖๑	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐	๒) ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนระดับ เฝ้าระวัง ใน การแพร่ ระบาดยาเสพติดต่อ จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชน ทั้งหมด (ร้อยละ ๑๐/ ปี)
		๓) ร้อยละที่ลดลงของ จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนระดับเฝ้าระวังใน การแพร่ระบาดของเสพ ติดต่อจำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชน ทั้งหมด ร้อยละ๑๐/ปี	(ค่าเป้าหมาย ๒๑๐.๒๓ หมู่บ้าน/ ชุมชน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๒๕	๓) ร้อยละที่ ลดลงของ จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนระดับ เฝ้าระวังใน การแพร่ ระบาดยาเสพติดต่อ จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชน ทั้งหมด ร้อยละ๑๐/ปี

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี						แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕	
		คดี ๔) อัตราคดีต่อ ประชากร แสคนคน ลดลง (คดี อาชญากรรม กลุ่มคดี ๑: คดี ความผิด เกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และเพศ และ ๒ คดี ความผิด เกี่ยวกับ ททรัพย์) : (จำนวน ๒๐ คดี/ปี)	(ค่าเป้าหมาย ๑๑๒ คดี/ ประชากร แสคนคน โดยใช้ฐาน ปี๖๑)	๑๗๒	๑๕๒	๑๓๒	๑๑๒	๑๐๒	๑๓๒	คดี๔) อัตรา คดีต่อ ประชากร แสคนคน ลดลง (คดี อาชญากรรม กลุ่มคดี๑: คดีความผิด เกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกายและ เพศ และ ๒ คดีความผิด เกี่ยวกับ ททรัพย์) : (จำนวน ๒๐ คดี/ปี)
		๕) ร้อย ละ ที่ เพิ่มขึ้น ของการ จับกุมคดี(กลุ่มคดี๑: คดีความผิด เกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และเพศ และ ๒ คดี ความผิดเกี่ยวกับ ททรัพย์)	ร้อยละ ๔/ปี (ค่า เป้าหมาย ๗๔ โดยใช้ฐาน ปี๖๑)	๖๒	๖๖	๗๐	๗๔	๗๘	๗๐	๕) ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ การจับกุม คดี(กลุ่มคดี ๑: คดี ความผิด เกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและ เพศ และ ๒ คดี ความผิด เกี่ยวกับ ททรัพย์)
๔. การ พัฒนาสังคม ปลอดภัย คุณภาพชีวิต ที่ดีและมี ศักยภาพ ใน การแข่งขัน (ต่อ)	๓.๑ พัฒนา คุณภาพชีวิต ของ ประชาชนสู่ สังคม เป็นสุข	ระดับความสำเร็จ ของ การศึกษา ชั้นพื้นฐาน ๖) จำนวนปี การศึกษา เฉลี่ย ของประชากร ไทย (อายุ ๑๕-๙๙ ปี)	ค่าเป้าหมาย ๑๓.๐ (โดยใช้ ฐานปี๖๑)	๙.๐	๑๐	๑๒	๑๓	๑๕	๑๒	๔.๑.๒ พัฒนาการ เรียนรู้ ของ เยาวชนเพื่อ สร้าง ทักษะ ในศตวรรษที่ ๒๑
		๗) สัดส่วนการ เข้า ศึกษาต่อใน สายอาชีวศึกษาต่อ สายสามัญ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑.๓๑)	ค่าเป้าหมาย ๒๕.๓๗ : ๗๔.๖๓ โดยใช้ ฐานปี๖๓	๒๑.๔๘ : ๗๘.๕๖	๒๒.๔๘ : ๗๗.๕๒	๒๔.๐๖ : ๗๕.๙๔	๒๕.๓๗ : ๗๔.๖๓	๒๖.๖๘ : ๗๓.๓๒	๒๔.๐๖ : ๗๕.๙๔	๗) สัดส่วน การเข้า ศึกษา ต่อใน สาย อาชีวศึกษา ต่อ สายสามัญ (เพิ่มขึ้นปีละ ๑.๓๑)
		๘) ค่าเฉลี่ย O-net ม.๓ ที่ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๓/ปี)	ค่าเป้าหมาย ๔๒.๖๙ ของปี ๖๑	๓๓.๖๙	๓๖.๖๙	๓๙.๖๙	๔๒.๖๙	๔๕.๖๙	๓๙.๖๙	๘) ค่าเฉลี่ย O-net ม.๓ ที่ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๓/ ปี)
		๙) ร้อยละของ การมี งานทำ ของบัณฑิต ภายใน ๑ ปีที่ สำเร็จการศึกษา	ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	

ประเด็นการ พัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและ ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี						แนวทางการ พัฒนา
				พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕	
		๖) ร้อยละที่ เพิ่มขึ้น ของ ชุมชนพื้นที่เสี่ยง ภัยที่ได้รับการ เตรียม ความ พร้อมในการ รับมือภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ (ร้อยละ ๕/ปี)	ค่าเป้าหมาย ๒๗๐ ชุมชน (ฐานข้อมูลปี ๖๑)	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๕.๑.๓ ล ด ความเสี ยง และเพิ่ม ชีต ความสม่า รถของชุมชน ใน การ จัดการภัย พิบัติ และสา ธารณภัย

**๔.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
วิสัยทัศน์**

**“โครงสร้างพื้นฐานดี ประเพณีวัฒนธรรมเด่น เน้นการท่องเที่ยว รักษาสิ่งแวดล้อม น้อมนำ
เศรษฐกิจ พอเพียง”**

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

พันธกิจ

๑. บูรณาการและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

๒. สนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด

๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีพ การลงทุนและพาณิชย์กรรม

๔. พัฒนาศักยภาพด้านเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพและส่งเสริมการดำเนินงาน ตามหลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕. สร้างความเข้มแข็ง และรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน

๖. ส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ

๗. ส่งเสริม สนับสนุนการบริการด้านสาธารณสุข

๘. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน

๙. ขยายโอกาส เพิ่มช่องทางการเรียนรู้ และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๑๐. ทำนุบำรุง ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี จารีต ปราชญ์

ชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๑. ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ และยกระดับมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาแหล่ง

ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ๖๖

๑๒. ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๓. พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๑๔. ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๑๕. ส่งเสริมการเทิดทูนสถาบันหลักของชาติและผู้ทำคุณประโยชน์แก่บ้านเมือง

เป้าประสงค์

๑. ปกป้องและเชิดชูสถาบันหลักของชาติ และการยกย่อง เชิดชูเกียรติ ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อประเทศ
๒. ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
๔. พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
๕. พัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ไฟฟ้าแสงสว่าง การผังเมือง การควบคุมอาคาร และการบริหารจัดการน้ำ
๖. ส่งเสริม อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทำนุบำรุงศาสนา
๗. ส่งเสริมด้านสวัสดิการสังคม สังคมสงเคราะห์ และสาธารณสุข
๘. ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษา
๙. การส่งเสริม และพัฒนาอาชีพ การลงทุน และพาณิชย์กรรม
๑๐. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๑. ส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ
๑๒. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย สร้างความสามัคคีให้สังคมสงบสุข
๑๓. ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๑๔. อนุรักษ์ ฟื้นฟู สร้างเครือข่าย เฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๕. พัฒนาบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ ตำบลน่าอยู่ เศรษฐกิจยั่งยืน ท้องเที่ยววิถีชุมชน สังคมเข้มแข็ง พัฒนาสู่อาเซียน ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. เพื่อพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๔. เพื่อพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
๕. เพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. เพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑.กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ คกก.ตรวจรับงานจ้างตรวจรับงาน โดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง

๒.กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๕ คำเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงถนนและท่อระบายน้ำ โครงสร้างพื้นฐานต่างๆในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน ราง ระบายน้ำที่ปลอดภัย ท่อ คสล. ท่อกระจายน้ำ ระบบน้ำอุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ สิ่งก่อสร้างในมา ปนสถาน ป้ายจราจร กระจกโค้งป้องกันอุบัติเหตุ ไฟ กระทบริบ ฯลฯ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริม เยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วยอื่น ของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่จัดตั้ง ตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	โครงการพัฒนาส่งเสริมและพัฒนาศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมแก่เยาวชนให้มี คุณธรรม ส่งเสริมพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการ ส่งเสริมสุขภาพอนามัย และสังคมสงเคราะห์ และ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการ พัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมเยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือ หน่วยอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่ จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว	พัฒนา วางแผน ปรับปรุง ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ตำบลคลองน้อย
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการ บำบัดฟื้นฟู สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นจาก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ตาม พระราชดำริฯ เป็นต้น
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	พัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน พัฒนาโครงสร้าง องค์กรให้ทันสมัย พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพ พัฒนา บริหารจัดการองค์กร พัฒนาการจัดเก็บรายได้

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 - ๒.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - ๓.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว
 - ๔.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๕.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
 - ๖.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ และ ๖ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 - ๒.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - ๓.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว
 - ๔.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๕.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
 - ๖.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยว การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๑ ศักยภาพการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

๒. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๓. เทคนิคการทำงาน ส่วนมากเป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยไม่สามารถดำเนินโครงการได้เนื่องจากมีงบประมาณไม่เพียงพอ

๒. เครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำงานไม่เพียงพอโดยเฉพาะเครื่องจักรต่างๆ

โอกาส (Opportunity = O)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณสุข โภค สารอาหาร การ เป็นต้น

๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการจัดระบบบริหารราชการ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โครงการที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่อบต.

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูงหรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ยังไม่มีความชำนาญและยังขาดบุคลากร

๒. จำนวนงบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินการ เมื่อเทียบกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๓.๑.๒ ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. การขนส่งสินค้าสะดวก อยู่ใกล้กับศูนย์กลางการค้าเมืองสุราษฎร์ธานี

๒. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๓. มีทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่สมบูรณ์ ต้นทุนการดำเนินงานบางประเภทโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก

๔. เทคนิคการทำงานส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ระบบฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจและความยากจนไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

๒. ผลผลิตทางการเกษตรมีต้นทุนการผลิตสูงแต่มีราคาต่ำ ขาดการจัดการเกี่ยวกับผลผลิตแต่ละชนิดให้มีประสิทธิภาพ

โอกาส (Opportunity = O)

๑. การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
 ๒. การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- โอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน จึงเกิดผลสัมฤทธิ์
๒. ตลาดสินค้าการเกษตรมีความต้องการที่ไม่แน่นอน

๓.๑.๓ ศักยภาพการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต**จุดแข็ง (Streng = S)**

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้าน การส่งเสริมคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง
๒. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและ คุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๓. เทคนิคการทำงานส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านสังคม
๒. ระบบฐานข้อมูลด้านสังคมและสาธารณสุขไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

โอกาส (Opportunity = O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่ รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตเป็นยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาจังหวัดสุ ราษฎร์ธานี โอกาสที่จะได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. การแก้ไขปัญหาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
๒. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าใน การทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

๓.๑.๔ ศักยภาพการพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว**จุดแข็ง (Streng = S)**

๑. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุน แนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
๒. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เหมาะสำหรับส่งเสริมเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนเชิง อนุรักษ์ธรรมชาติ
๓. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
๒. ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

โอกาส (Opportunity = O)

๑. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน จึงเกิดผลสัมฤทธิ์

๓.๑.๕ ศักยภาพการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม**จุดแข็ง (Strength = S)**

๑. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๒. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก
๓. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
๒. เครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำงานไม่เพียงพอ

โอกาส (Opportunity = O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง

๓.๑.๖ ศักยภาพการพัฒนาด้านบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี**จุดแข็ง (Strength = S)**

๑. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการบริหารจัดการที่ดี

๒. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิอยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตาม

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการเมืองการปกครอง

โอกาส (Opportunity = O)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารจัดการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่รัฐบาลส่งเสริม

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T)

๑. การพัฒนาด้านบริหารจัดการองค์กรที่ดี เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน จึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์

๒. การพัฒนาด้านบริหารจัดการองค์กรที่ดี เป็นงานที่ต้องอาศัยจิตสำนึก จึงเป็นงานที่ค่อนข้างจะคาดเดาผลงานได้ยาก

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการรวบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มืองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๓.๒.๒ การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทยพม่าลาวเวียดนามมาเลเซียสิงคโปร์อินโดนีเซียฟิลิปปินส์กัมพูชาบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Aseanจะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน บ้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๑.๑. แนวทางด้านก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงถนน และท่อระบายน้ำ

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินการ ในการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถพัฒนาระบบการคมนาคมให้ดีขึ้นในระดับหนึ่ง ราษฎรส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์สามารถใช้เส้นทางจราจรและขนส่งผลผลิตออกไปจำหน่ายยังท้องตลาดได้สะดวกขึ้น , การระบายน้ำดีขึ้นน้ำไม่ท่วมขัง, ผู้ใช้ถนนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นการแก้ปัญหาการคมนาคมให้แก่ราษฎรตรงตามความต้องการของราษฎรในตำบล

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยได้สนับสนุนให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคงและเพียงพอต่อการดำรงชีวิต สามารถพึ่งตนเองได้ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชน เช่นการจัดทำโครงการของแต่ละหมู่บ้าน เพื่อส่งเสริมอาชีพราษฎรของกลุ่มสตรี เช่น การจัดทำกลุ่มผ้าบาติก, การผูกผ้าในงานพิธีต่างๆ, การทำของชำร่วย เป็นต้น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณ การพัฒนาด้านสังคม สาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็ง โดยดำเนินการจัดฝึกอบรม อปพร. เพื่อดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับราษฎรในตำบล ร่วมกับสถานีอนามัยตำบลคลองน้อย ในการจัดกิจกรรมรณรงค์ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก การให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและผู้พิการ จัดกิจกรรมงานวันเด็กแห่งชาติ และมอบทุนการศึกษาให้กับเด็ก จัดแข่งกีฬาตำบล สนับสนุนกีฬาอำเภอ จังหวัด อุดหนุนส่งเสริมและจัดกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น เช่น อุดหนุนงบประมาณเพื่อจัดเรือพนมพระให้กับวัด ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น สามารถสร้างขวัญกำลังใจ และยกระดับคุณภาพชีวิตของราษฎรในพื้นที่ให้ดีขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริม และพัฒนาการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว และการพัฒนาระดับมาตรฐานการบริการ และความปลอดภัย

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อจ้างแก้มถางทำความสะอาดถนนหนทางในพื้นที่รับผิดชอบและรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้เยาวชนและประชาชนรักและหวงแหนสิ่งแวดล้อม การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด ทั้งนี้ เพื่อให้สภาพถนนหนทางสะอาด สวยงาม สะดวกและเกิดความปลอดภัย และมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างยั่งยืน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มุ่งให้บริการประชาชนอย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดความพอใจสูงสุด โดยได้ดำเนินการในด้านต่างๆ ดังนี้

๑) ให้บริการประชาชนในช่วงหยุดพักกลางวันในวันทำการ และในวันเสาร์เต็มวัน มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้สามารถบริการได้รวดเร็วขึ้น ออกจัดเก็บภาษีนอกพื้นที่ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

๒) โครงการฝึกอบรม สัมมนา ของพนักงาน สมาชิก และผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารการปฏิบัติงานมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓) มีการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายตำบล โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากประชาชนในลักษณะการจัดประชุมประชาคม เพื่อให้ได้ข้อมูล ปัญหาและความต้องการจากประชาชนที่แท้จริง

๔) ซ่อมแซมและจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์สำนักงาน เพื่อให้บริการประชาชนให้สะดวก รวดเร็ว และทันสมัยมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานคหะและชุมชน แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง อบจ.	สป. กองคลัง กองช่าง
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	ด้านการเศรษฐกิจ บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการเกษตร แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด, กองช่าง, หน่วยงานที่รับเงิน อุดหนุน	สป. กองคลัง กองช่าง
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม บริหารทั่วไป การดำเนินงานอื่น	แผนงานบริหารทั่วไป แผนงานการศึกษา แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานสาธารณสุข แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานคหะชุมชน แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด, กองช่าง หน่วยงานที่รับเงิน อุดหนุน	สป. กองคลัง กองช่าง
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานคหะและชุมชน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด, กองช่าง	สป. กองคลัง กองช่าง
๕	ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	สป. กองคลัง กองช่าง
๖	ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด, กองคลัง, กองช่าง	สป. กองคลัง กองช่าง

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

๑. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน

๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วย

๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๒.๔ ยุทธศาสตร์และแผนงาน ๑๐ คะแนน

๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

(๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

(๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน

(๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน

(๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน

(๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

(๘) โครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง
ยั่งยืนภายใต้หลักประชารัฐ ๕ คะแนน

(๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน

(๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

(๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะ
ได้รับ ๕ คะแนน

(๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อน
การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐
คะแนน)

๓. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๑๕
๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๕
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยใช้การติดตามและประเมินผลโครงการ โดยใช้ตัวแบบวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตามที่จะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ ๓.๑ และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญ คือ การติดตามและประเมินผลโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton)

(๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

(๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model)

(๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))

(๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving

Method

(๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)

(๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(๑๐) แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)

(๑๑) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (๑) – (๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicator : KPIs)

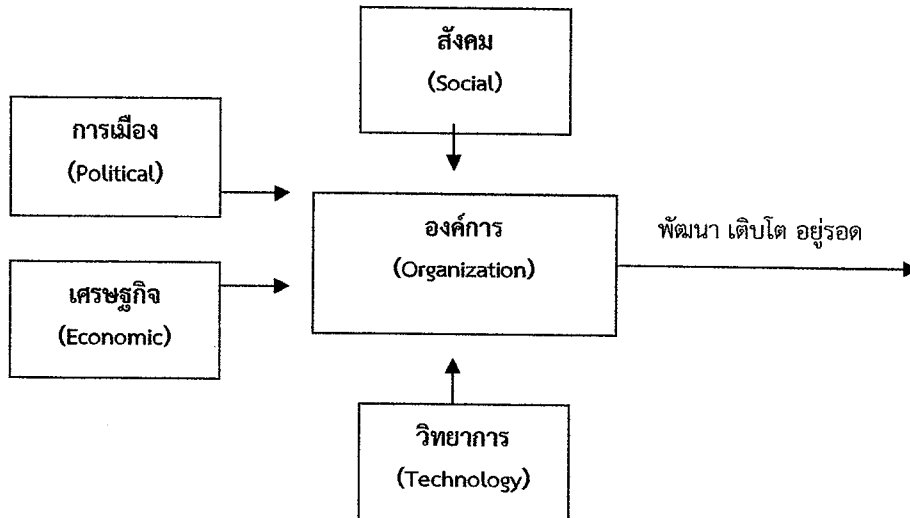
ผลกระทบ (Impact)

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ซึ่งว่า องค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- 2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- 3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- 4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

จากแผนภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ ๔ ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนา เติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง ๔ ประการ ดังนี้

๑) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง (Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อบต. ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น ๒ กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ อบต. ให้เข้ากับสภาวะการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยกันเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต. และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อ อบต. ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของ

คนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพ และบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง(Change Agent) อย่างแท้จริง

๒) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของ ปัญหาอื่นๆที่กระทบต่อ อปท.ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชน เรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่นๆจาก อปท. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการ ตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อปท. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อนหรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียง เลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐ อยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อปท. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

๓) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปฐมภูมิ (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทุติยภูมิ (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อปท.เป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆมากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรใน อบต. จึงจำเป็นต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งๆหนึ่งได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอสำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

๔) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์ องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อปท.ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆผ่านช่องทาง การสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯ ทางอินเตอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์การพัฒนาต่างๆอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทยพม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้นปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ต่ำกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้นและอาจมี พม่าทาว์น ลาวทาว์น กัมพูชาทาว์น ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหาคนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อย

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อยต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและ

ความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิด ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรมและการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ต้องเร่งบูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็น ศูนย์ฝึกกอล์ฟ อุทยานเรือ ศูนย์เรียนรู้ในชุมชน รวมทั้งร่วมบูรณาการการทำงานกับโฮมสเตย์ ในพื้นที่ เพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่ หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การศึกษา

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย จึงได้เริ่มต้นสนับสนุน โรงเรียนในพื้นที่ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่นๆ ในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสต์เียนมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชาสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์ และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARS ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกันเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ให้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

**รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย**

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑.๑ แผนงานอนุตสาหกรรมและการโยธา

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก รพัสทางหลวงท้องถิ่น ส.ญ.ถ ๔๖-๐๓๗ ซอยปราโมทย์ หมู่ที่ ๖ เข้มหมู่ที่ ๙ ตำบลคลองน้อย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ คมนาคมสัญจร	กว้าง ๕ ม. ยาว ๘๕๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.หรือพื้นที่ ไม่น้อยกว่า ๔,๒๕๐ ตารางเมตร ไหล่ทางข้างละ ๐.๕๐ ม.	-	-	-	-	-	จำนวน โครงการ ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน ได้รับการ พัฒนาเพิ่มขึ้น	ประชาชนมีเส้นทาง คมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซอยยายแจ่ม หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองน้อย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี	เพื่อให้แก้ไขปัญหาการ คมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕ ม. ยาว ๖๖๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.หรือพื้นที่ ไม่น้อยกว่า ๓,๓๐๐ ตารางเมตร ไหล่ทางข้างละ ๐.๕๐ ม.	-	-	-	-	-		ประชาชนมีเส้นทาง คมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง
๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก รพัสทางหลวงท้องถิ่น ส.ญ.ถ ๔๖-๐๓๘ ซอยอัมพร หมู่ที่ ๙ ตำบลคลองน้อย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ คมนาคมสัญจร	กว้าง ๕ ม. ยาว ๗๖๕ ม. หนา ๐.๑๕ ม.หรือพื้นที่ ไม่น้อยกว่า ๓,๘๒๕ ตารางเมตร ไหล่ทางข้างละ ๐.๕๐ ม.	-	-	-	-	-		ประชาชนมีเส้นทาง คมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ						ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๔	โครงการบูรณาการเปิดถนนซอยภิรมย์ จัดที่นางราตรี หมู่ที่ ๙ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ.	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมสัญจร	ถมดินกว้าง ๕ ม. ยาว ๕๐๐ ม. หน้า ๐.๕๐ ม.	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนโครงการ ดำเนินโครงการสร้างพื้นฐานได้รับการ	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง
๕	โครงการปรับปรุง ซอยเพชรเมธี ม.๒ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ.	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕ ม. ยาว ๑,๐๐๐ ม. หน้า ๐.๓๐ ม.	-	-	๗๕๐,๐๐๐	-	-	-	จำนวนโครงการ ดำเนินโครงการสร้างพื้นฐานได้รับการ	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง
๖	โครงการบูรณาการเปิดถนนสายเพชรเมธี ๑ ม.๒ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ.	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕ ม. หน้าเฉลี่ย ๑ ม. ยาว ๑๕๐ ม.	-	-	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	จำนวนโครงการ ดำเนินโครงการสร้างพื้นฐานได้รับการ	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง
๗	โครงการก่อสร้างถนน คสล.ตาเซียง ม.๒ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ.	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๕๕๐ ม. หน้า ๐.๑๕ ม.	-	-	-	๑,๗๐๐,๐๐๐	-	-	จำนวนโครงการ ดำเนินโครงการสร้างพื้นฐานได้รับการ	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการปรับปรุงถนนซอยอำนวยการ หมู่ที่ ๙ ต.คลองน้อย อ.เมือง สุฉุ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๑๐๐ ม.	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๙	โครงการปรับปรุงถนนสายอนามัย - จดบางหมาก ม.๓,๘ ต.คลองน้อย อ.เมือง สุฉุ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๘ เมตร ยาว ๑,๕๐๐ เมตร	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๑๐	โครงการปรับปรุงถนนพิเชษฐ์ จอมสวรรค์ หมู่ที่ ๔ ต.คลองน้อย อ.เมือง สุฉุ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	ถนนดินบนหิน กว้าง ๖.๐๐ ม. สูงเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. ยาว ๘๕๐ ม.	-	-	๙๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๑๑	โครงการก่อสร้างถนน คลสสายอนามัย เลียบคลองบางหมาก หมู่ที่ ๓ เข็มหมู่ที่ ๘ ต.คลองน้อย อ.เมือง สุฉุ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕.๐๐ ม. หน้า ๐.๑๕ ม. ยาว ๑,๔๕๐ ม.	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๑๒	โครงการปรับปรุงถนนซอยร่วมใจพัฒนา หมู่ที่ ๕ ต.คลองน้อย อ.เมือง สุฉุ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๖.๕๐ เมตร ยาว ๕๓๐ เมตร	-	๔๐๐,๐๐๐	-	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๓	โครงการก่อสร้างสะพานคสล.ข้ามคลองบางมะพร้าวบริเวณ ขอยน้ำเอ็นดู ๒ หมู่ที่ ๘ เข้ม หมู่ที่ ๙ ต.คลองน้อย และ ต.บางไป๋ อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๖.๐๐ ม. หนา. ยาว ๓๕ ม.	-	-	-	๗,๐๐๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๑๔	โครงการปรับปรุงถนนซอยประยอม หมู่ที่ ๖ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๔.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๕๐ ม. ยาว ๕๕๐ ม.	-	-	๒๕๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๑๕	โครงการปรับปรุงซอยคูรี หมู่ที่ ๖ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๔๐ ม. ยาว ๕๐๐ ม.	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๑๖	โครงการก่อสร้างถนน คสล.จากบ้านนางสุกัญญา สุขเกษม ถึงบ้านนางนิล ภมร หมู่ที่ ๗ เข้มหมู่ที่ ๖ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๔.๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม.	-	-	-	๔,๕๐๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๑๗	โครงการปรับปรุงถนนขอยนายฝน หมู่ที่ ๗ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๖.๐๐ เมตร สูง เฉลี่ย ๑.๐๐ ม. ยาว ๒๙๐ ม.	-	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๑๘	โครงการปรับปรุงถนนขอยโรงไถ หมู่ที่ ๗ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๔๐ ม. ยาว ๑๕๐ ม.	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๑๙	โครงการพัฒนา และก่อสร้างสะพาน คสล.ข้ามคลองหัวแหลมถาวรชาติ ม.๘ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๖.๐๐ ม. หนา. ยาว ๒๕ ม.	-	-	-	๔,๐๐๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๒๐	โครงการปรับปรุงถนนขอยนางลำดวน หมู่ที่ ๘ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๓๐ ม. ยาว ๕๐๐ ม.	-	-	-	-	๒๕๐,๐๐๐	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๑	โครงการก่อสร้างถนน คลส. ซอยนำเอ็นดู ๒ หมู่ที่ ๘ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕.๐๐ ม หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. ยาว ๑,๔๒๐ ม.	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง
๒๒	โครงการก่อสร้างถนนคลส.ซอยตาเซียง ๑ หมู่ที่ ๒ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕ ม. ยาว ๒๓๕ ม. หนา ๐.๑๕ ม.	-	-	๘๓๐,๐๐๐	-	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง
๒๓	โครงการปรับปรุงถนนซอยนายเนน หมู่ที่ ๙ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	ถมดินดาน กว้าง ๔.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. ยาว ๔๐๐ เมตร	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง
๒๔	โครงการก่อสร้างถนน คลส. ซอยปราโมทย์ หมู่ที่ ๖ เข้ม หมู่ที่ ๙ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๖.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. ยาว ๘๕๐ ม.	-	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง
๒๕	โครงการจัดซื้อวัสดุหิน เพื่อใช้ซ่อมแซมถนนภายในตำบลคลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อปรับปรุงซ่อมแซมถนนภายในตำบลคลองน้อย	จำนวน ๑,๕๐๐ ลบ.ม.	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความปลอดภัยในการสัญจรไปมา	กองช่าง
๒๖	โครงการปรับปรุงถนนซอยวัดหมู่ที่ ๓ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	ลงหินคลุก กว้าง ๔ ม. หนา ๐.๑๐ ม.ยาว ๒๕๐ ม.	-	-	๑๐๐,๐๐๐	-	-	-	ประชาชนได้รับความปลอดภัยในการสัญจรไปมา	กองช่าง
๒๗	โครงการปรับปรุงถนน ซอยท้องถ่วง ๒ หมู่ที่ ๑ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕.๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม. ยาว ๗๐๐ ม.	-	-	-	-	๒๐๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง
๒๘	โครงการก่อสร้างถนน คลส. จากถนนวงแหวนถึงบ้านมามิตร ม.๑ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕.๐๐ ม. ยาว ๒๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.	-	-	-	-	๒๐๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๙	โครงการปรับปรุงถนนซอยบางไผ่ หมู่ที่ ๓ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	ลงหินคลุก กว้าง ๕ ม. หนา ๐.๑๐ ม. ยาว ๑,๓๐๐ ม.	-	-	-	๖๕๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๓๐	โครงการปรับปรุงถนน ซอยสันติสุข หมู่ที่ ๘ เชื่อมหมู่ที่ ๓ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๘ ม. หนา ๐.๓๐ ม. ยาว ๙๕๐ ม.	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๓๑	โครงการขยายถนนคสล.สายบ้านคลองน้อย-บ้านบางโพธิ์ หมู่ที่ ๓ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	ขยายถนน คสล. กว้าง ๑.๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม. ระยะทาง ๑,๗๐๐ ม.	-	-	-	๑,๓๐๐,๐๐๐	-	จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น	กองช่าง	
๓๒	โครงการปรับปรุงถนนซอยยายแจ่ม หมู่ที่ ๓ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕ ม. หนา ๐.๓๐ ม. ยาว ๗๘๐ ม.	-	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๓๓	โครงการปรับปรุงถนนซอยนำเอ็นดู ๒ หมู่ที่ ๘ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๖.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๓๐ ม. ยาว ๑,๐๐๐ ม.	-	๙๐๐,๐๐๐	-	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๓๔	โครงการปรับปรุงถนนซอยกักร้า หมู่ที่ ๔ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาคมนาคมของประชาชน	ถมดินดาน กว้าง ๔.๕๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๓๐ ม. ยาว ๓๐๐ ม.	-	-	๑๒๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๔	โครงการก่อสร้างถนนคสล. ขอยเพชรมณี หมู่ที่ ๒ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕ ม. ยาว ๒,๙๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.	-	-	-	๑๐,๑๕๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๓๖	โครงการปรับปรุง ขอยน้ำเอ็นดู ๑ หมู่ที่ ๘ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๓๐ ม. ยาว ๓๐๐ ม	-	-	-	๒๐๐,๐๐๐	-	จำนวนโครงการ ที่มี จำนวน ได้รับการ พัฒนาเพิ่มขึ้น	กองช่าง	
๓๗	โครงการปรับปรุงถนน ขอยเพชรมณี หมู่ที่ ๒ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	ลงหินคลุก กว้าง ๕ ม. ยาว ๑,๐๐๐ ม. หนา ๐.๑๐ ม.	-	๓๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลิตภัณฑ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๘	โครงการปรับปรุงถนนซอยอยู่ หมู่ที่ ๗ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๔.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๔๐ ม. ยาว ๓๕๐ ม	-	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๓๙	โครงการก่อสร้างถนนคสล.ซอยยายลำพวน หมู่ที่ ๗ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๖.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. ยาว ๘๐๐ ม.	-	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๔๐	โครงการปรับปรุงถนนซอยนายทองหล่อ หมู่ที่ ๗ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	ถมดินบนหิน กว้าง ๕.๐๐ม. หนาเฉลี่ย ๐.๔๐ ม.ยาว ๕๐๐ ม.	-	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๔๑	โครงการปรับปรุงถนน ซอยวินัยหมู่ที่ ๘ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๓๐ ม. ยาว ๙๐๐ ม	-	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๔๒	โครงการก่อสร้างถนน คสล.ซอยน้ำเย็นดู ๒ หมู่ที่ ๘ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมและมีการขนส่งผลผลิตทางเกษตร	กว้าง ๕.๐๐ ม. ยาว ๑๖๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.	๔๗๘,๑๐๐	-	-	-	-	จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น	กองช่าง	
๔๓	โครงการปรับปรุงถนนซอยธาราวดี หมู่ที่ ๘ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๕.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๓๐ ม. ยาว ๒๐๐ ม	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๔๔	โครงการก่อสร้างถนน คสล. ซอยอัมพร หมู่ที่ ๙ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมของประชาชน	กว้าง ๖.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. ยาว ๗๙๕ ม.	-	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	
๔๕	โครงการก่อสร้างถนน คสล.ซอยบ้านนายเนิน หมู่ ๙ ต.คลองน้อย อ.เมือง สฎ	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมสัญจร	กว้าง ๔ ม. ยาว ๔๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.	-	-	-	๑,๖๐๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกขึ้น	กองช่าง	